

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg takker formanden for de sidste ord. Jeg har aldrig optrådt sådan, som hr. Knud Lind nu forsøger at pådutte mig. Når jeg har foreslået en overflytning til indenrigsministeriet, når udlændingen har været her 1 år og derefter efter vor opfattelse bliver indvandrers, skyldes det den kendsgerning, at mange af disse indvandrere kommer fra lande, hvor politiet ikke som vores politi føler sig som borgernes vogter forstået på den måde, at man vil sikre enhver borger rimelige forhold. Jeg henviser i den forbindelse til det, jeg sagde om fremmedpolitiet under den foregående del af anden behandling af denne sag. Jeg har foreslået det overflyttet af hensyn til de følelser, indvandlerne har fra mange af de lande, hvor de kommer fra, men det er ikke, som jeg nu skal pådattes, ud fra et had til fremmedpolitiet. Det vil jeg skarpt tage afstand fra.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Hr. Bernhard Baunsgaards ændringsforslag går reelt ud på, at det første år er behandlingen under fremmedpolitiet. Det første år efter, at de er ankommet til Danmark – måske fra et land, hvor de har et meget dårligt forhold til politiet – går de altså direkte til det fremmedpoliti, som hr. Bernhard Baunsgaard nu nærmest siger er næsten godt. Derefter, når de har været behandlet dér i 1 år, kan de gå over i indenrigsministeriet og få deres sager behandlet dér af en person i civil. Hvis man skulle indrette systemet efter hr. Bernhard Baunsgaards mening, skulle disse sager egentlig først behandles i indenrigsministeriet, og derefter kunne de gå over til fremmedpolitiet efter 1 år.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da den tidligere statsminister, hr. Anker Jørgensen, bad om afbrydelse af forhandlingerne under første del af denne andenbehandling af lovforslaget om, hvordan vi skal behandle folk, som ikke er danske statsborgere, var jeg glad for det, idet jeg gik ud fra, at der nu ville blive en bred og åben drøftelse med deltagelse fra såvel regeringen eller regeringspartierne som socialdemokratiet og

de øvrige partier, herunder de radikale, som var repræsenteret i udvalget eller havde suppleanter i udvalget. Det var min forudsætning for at hilse det velkommen. Men dette skete ikke. Socialdemokratiet søgte øjeblikkelig forhandling med regeringspartierne alene. På mange punkter nåedes der et acceptabelt resultat. Jeg kan kun sige, at på andre nåede man ikke et acceptabelt resultat. Jeg tror, resultatet af forliget ville være blevet bedre, hvis man havde inddraget en bred vifte af partier i disse forhandlinger.

At socialdemokratiet lod sig skræmme af det billede, som justitsministeren oprullede om, at man forgreb sig på grundloven, skal jeg kun beklage. Der er intet hold i det. Statsministeren havde klart i retsudvalget udtalt, at naturligvis kunne folketinget bestemme, hvor en sag skulle ligge. At statsministeren så her og ved andre lejligheder har gjort opmærksom på, at man naturligvis kunne flytte det tilbage, karakteriserede jeg også meget klart. Den anden konservative statsminister i dette århundrede kan ikke begynde at pille ved parlamentarismen. Ét er, om folketingets flertal ønsker at træffe sådanne bestemmelser, noget ganske andet er, at når de er truffet, kan statsministeren ikke, hvis parlamentarismen skal bestå, gøre andet end at følge flertallet eller gå af.

Måtte jeg lige nævne nogle af de ting, som burde have været ordnet.

Der er først udvisning uden dom. Det er efter min opfattelse klart, at der ved denne nye lovgivning burde være truffet den beslutning, at intet menneske, der har boet her i Danmark og er accepteret af det danske samfund, bør kunne udvises uden dom. Jeg undertager her det allerførste år, sådan som mindretallet havde foreslået det i sit mindretalsforslag i betænkningen fra det udvalg, som danner baggrund for vore diskussioner. Jeg minder om, at dette udvalg blev nedsat i 1977, fordi vi dengang oplevede en udvisning af en udlænding, der havde boet her i en årække, og hvor anklagen var så skrøbelig, at man i hvert fald frafaldt tiltalen mod de hjælpere, som han påstodes at have haft blandt danskere. Denne situation er ikke med dette lovforslag ændret.

Jeg gør også opmærksom på, at man i modstrid med, hvad mindretallet i betænkningen har foreslået, skal kunne udvises uden dom, selv om man har boet her i 2 år